

jo ikke, at jeg ikke er enig i, at det er vigtigt at indføre ankenævn. Lad os se, om de implicerede parter ikke selv er i stand til at komme med nogle fornuftige forslag, vi kan arbejde videre med.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Jeg er nødt til at sige til boligministeren, at viljen til at indføre ankenævn, som sikrer lejerne i den almennyttige boligsektor rimelige vilkår over for ledelsen, tror jeg ikke meget på.

De gange Fremskridtspartiets forslag har været behandlet her i salen, har der været mange fine ord fra Socialdemokratiets side. Vi har fået at vide, at Socialdemokratiet arbejder med sagen, har gjort det i lang tid og vil komme frem med noget. Men nu har man opgivet al selvstændig tankevirksomhed og al initiativlyst og overladt dette meget vigtige spørgsmål til boligselskabernes ledelser. Det finder man betryggende i Socialdemokratiet, og det er ganske, ganske uforståeligt for Fremskridtspartiet.

Jeg er også nødt til at sige til boligministeren, at man sagtens kan have den opfattelse, som boligministeren gav udtryk for, og som flertallet herinde har, at når det sikres, at borgmestre, rådmænd og visse andre ikke kan sidde i selskabets bestyrelse, er der i hvert fald gjort fremskridt i forhold til i dag. Det er jeg enig med boligministeren i, men det er ikke ensbetydende med, at man har gjort det, der er nødvendigt.

Når man ser på, hvad der gennem årene er foregået i den almennyttige boligsektor, burde der være en overordnet politisk interesse herinde for, at vi simpelt hen sagde til os selv, hver gang noget var til debat: Vi vil ikke risikere kasketproblemer eller inhabilitet, og derfor lægger vi niveauet sådan, at vi er sikre på, der ikke sker noget. Men det gør man ikke, for så ville man genere for mange af sine egne partimedlemmer, og så er det lige meget, om det medfører, at habiliteten ikke bliver så god, som den ellers kunne være.

Så vil jeg i øvrigt godt sige til både hr. Keld Albrechtsen og boligministeren, at jeg synes ikke, det er Boligselskabernes Landsforening, der skal fastsætte regelsættet for den almennyttige boligsektor eller lejernes muligheder for at anke. Jeg forstår meget vel, at med den lovgivning, den almennyttige boligsektor er undergivet, er der grænser for, hvilke elementer af huslejen et ankenævn i givet fald vil kunne beskæftige sig med. Selvfølgelig skal der være grænser,

som respekterer den lovgivning, Folketinget har vedtaget, derom kan vi ikke være uenige. Men hr. Keld Albrechtsen ved lige så godt som jeg selv, at der er en masse andre poster på et selskabs driftsbudget, hvor det ville være meget relevant, hvis lejerne fik lov til at være medbestemmende, f.eks. om der skulle roser i hele forhaven, eller om der skulle være tidsler, fordi det ikke var så mange, der tog dem med op i lejligheden.

Derfor håbede jeg også, da vi behandlede lovforslaget, at når det uvildige ankenævn manglede, var det i og for sig en forglemmelse. Men jeg har forstået, at det var det ikke. Jeg har forstået, at Socialdemokratiet har pantsat sin politiske selvbestemmelse i lommen på Boligselskabernes Landsforening og dens kongres, og det synes jeg lejerne skal vide.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Fru Kirsten Jacobsen siger, at hun ikke tror på det, ministeren har givet udtryk for i betænkningen. Vi andre tager det, der står, bogstaveligt, nemlig at ministeren vil arbejde for, at vi får en ordning med beboerankenævn, så i stedet for at reagere så surt, synes jeg ærlig talt, fru Kirsten Jacobsen skulle glæde sig over, at den tanke, hun har arbejdet for i mange år, rent faktisk nu får støtte fra adskillige partier og fra ministeren, og gå med i diskussionen.

Jeg kan forsikre fru Kirsten Jacobsen for, at der naturligvis ikke er nogen enkelt organisation, som udformer lovgivningen eller fører pennen, i hvert fald ikke for Enhedslistens vedkommende. Vi lytter også til f.eks. lejerforeningerne og Lejernes Landsorganisation, som også har ønsker i denne retning, og de ønsker vil naturligvis også indgå i Enhedslistens overvejelser. Der skal ikke være nogen tvivl om den ting, for de organisationer har jo en interesse i at styrke den enkelte lejers retsstilling, og det er vi meget opmærksomme på.

Så vil jeg slutte med at sige, at når fru Kirsten Jacobsen taler om, hvor mange tidsler der skal plantes i haverne på boligafdelingens bekostning, berører hun lige netop problemet med, at det er forholdsvis kompliceret at udforme regler vedrørende anker over huslejen i bestemmelserne om et boligankenævn. Jeg kan forstå, at vi er enige om, at det er noget, der skal arbejdes med, men jeg kan ikke forstå, at fru Kirsten Jacobsen ikke kan tage det politiske signal, som er kommet fra et flertal i Folketinget, til efterretning: